

SPRAWOZDANIE DZIEKANA ZA ROK AKADEMICKI 2004/05

1. Z Bożą pomocą wkraczamy w nowy rok akademicki. Przy tej okazji zgodnie z panującym zwyczajem, chcemy się przyjrzeć okolicznościom towarzyszącym temu początkowi. Tym, co odróżnia początek tego roku akademickiego od wielu poprzednich jest sytuacja, w jakiej się znalazł Kościół w Polsce, a wraz z nim wszystkie Wydziały Teologiczne. Tę nową sytuację wyznacza odejście do domu Ojca pierwszego papieża z rodu Polaków. Kościół staje przed nowymi wyzwaniami, które w przypadku Wydziałów Teologicznych mają szczególny charakter. Na nich będzie przede wszystkim ciążył obowiązek zadbania o dziedzictwo myśli Jana Pawła II: strzeżenia go, pogłębiania i upowszechniania. W tę rolę musi także wejść nasz Wydział.

2. Od kilku lat, początek roku akademickiego zaznaczał się jakąś znaczącą dla naszego Wydziału nowością. W tym roku najbardziej widoczną nowością jest miejsce, w którym ten rok rozpoczynamy. Od tego roku zajęcia i wykłady dla wszystkich studentów Wydziału będą się odbywać w gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie. Polepszy to warunki pracy i studiowania, a w miarę upływu czasu i dzięki życzliwości oraz trosce Wielkiego Wicekanclerza oraz Wyższego Seminarium Duchownego – w które ufamy – standardy te zapewne będą ulegały dalszej poprawie. Gmach jest obszerny, ale by można tu było studio-

wać w warunkach godnych XXI wieku i bez wchodzenia w drogę Wyższemu Seminarium Duchownemu, wymaga on znaczących modernizacji i adaptacji. Na obecną chwilę próbujemy, jako Wydział odnaleźć się w tych nowych warunkach oraz ułożyć zgodną koegzystencję z naszym gospodarzem (tzn. WSD). Jest to dla nas wszystkich nowa sytuacja, w której będziemy próbowali się znaleźć w możliwie bezbolesny sposób.

3. Patrząc na miniony rok akademicki warto odnotować, choćby tytułem porządku, kilka istotnych spraw. Rozpocząło go 523 studentów studiów magisterskich i blisko 60 słuchaczy pomagisterskich studiów licencjackich. Ponad sto osób, po przygotowaniu prac na blisko 30 seminariach magisterskich, uzyskało tytuł zawodowy magistra. Było to uwięnczenie ich pracy naukowej. Naukowe aspiracje nasi studenci mogli realizować w innych formach aktywności intelektualnej, np. w kołach zainteresowań, udziałem w sympozjach. Z pokorą musimy jednak przyznać, że te formy działalności studentów – zwłaszcza świeckich – nie porażają. Działa wprawdzie mające długą tradycję kleryckie „Koło św. Ambrożego”, ale jego działalność tylko w części spełnia aspiracje naszego środowiska. W tej dziedzinie pozostaje niedosyt i duże możliwości na przyszłość.

Teologia jest jednak specyficznym kierunkiem studiów i domaga się zaangażowania nie tylko intelektualnego, ale postuluje zaangażowanie duchowe i rozwój w wierze. Temu ma służyć skierowana do naszych studentów specjalności katechetyczno-pastoralnej, ubogacona oferta duszpasterstwa akademickiego, zainicjowanego w minionym roku. Organizujemy go na miarę naszych możliwości, z nadzieją wypracowania form satysfakcjonujących studentów. W naszym zamyśle duszpasterstwo to ma także inspirować do różnorodnych form angażowania się studentów w życie społeczne, także poza Uczelnią. I takie zjawisko z zadowoleniem obserwujemy. Z satysfakcją należy odnotować znaczącą liczbę studentów angażujących się w wolontariat, duszpasterstwo akademickie miasta Tarnowa, życie duszpasterskie parafii, różne formy aktywności kulturalnej. Możliwości w tej dziedzinie są jeszcze znaczne i byłoby dobrze, gdyby udało się wyzwolić energię i inicjatywę drzemiąca w studentach.

4. Z dużą satysfakcją chciałbym przypomnieć bardziej znaczące osiągnięcia naszych wykładowców. Przede wszystkim przybyło trzech nowych samodzielnych pracowników nauki. W przypadku dwóch (ks. dr hab. I. Stolarczyk, ks. dr hab. J. Stala), cała procedura jest już zakończona, natomiast trzeci (ks. dr M. Drożdż) jest już po kolokwium i oczekuje tylko oficjalnego zatwierdzenia. Wszystkim serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych osiągnięć w pracy naukowo-dydaktycznej. Chciałoby się życzyć, by ich osiągnięcia ubogacały nasz Wydział, choć swoimi propozycjami kuszą też inni.

5. Działalność naukowa naszych wykładowców znajdowała swój wyraz przede wszystkim w publikacjach naukowych, wystąpieniach na konferencjach naukowych i sympozjach. Byliśmy – jako Wydział – zaangażowani w organizację kilku sympozjów naukowych, z których dwa powoli zaczynają tworzyć tradycję. Jesienią odbyło się Bocheńskie Sympozjum Mariologiczne (25 września 2004 r.) poświęcone tajemnicy niepokalanego poczęcia NMP („Święty wyjątek” – Niepokalane Poczęcie Maryi), a wiosną sesja naukowa pt. „Między wiarą a niewiarą. Oblicza agnostycyzmu” (14 kwietnia 2005 roku). Żywię nadzieję na kontynuację zapoczątkowanych w ubiegłym roku, z okazji 1500 rocznicy śmierci św. Augustyna „dialogów augustyńskich” Pierwsze było poświęcone religijności człowieka (24 listopada 2004 – „Człowiek potrzebuje Boga – o religijności człowieka”). W tym roku podobne sympozjum będzie poświęcone antropologii, do czego asumpt daje 40 rocznica zakończenia Soboru i uchwalenia Konstytucji Duszpasterskiej o Kościele. Być może kontynuację znajdzie, choć może nie w rytmie dorocznym, „Forum sądowe” organizowane przez ks. dr hab. Tomasz Rozkruta w Gródku (13 – 14 czerwca 2005).

Wielu z naszych Księży Profesorów prowadzi zajęcia dydaktyczne w innych ośrodkach naukowych. Na szczególnie uznanie zasługuje z pewnością praca prowadzona w Gródku Podolskim (ks. dr hab. M. Bednarz, ks. dr R. Biel, ks. dr hab. H. Szmulewicz, ks. dr R. Kantor). Jest to tym bardziej godne uwagi, że niektórzy z tych Księży Profesorów stali się nie

tylko mecenasami naukowymi tego seminarium, ale też jego sponsorami w sposób zaraźliwy dla innych. Naszych profesorów i wykładowców można było też regularnie spotkać na UKSW (ks. dr W. Szewczyk; ks. dr A. Solak), UŚ (ks. dr A. Drożdż), w WSD w Rzeszowie (ks. dr W. Szewczyk, ks. dr hab. M. Bednarz), w Stadnikach (ks. dr hab. A. Żurek, ks. dr Z. Wolak), a nawet w Rzymie (Sacro Cuore, ks. dr hab. J. Królikowski). Kilku (ks. dr M. Drożdż, ks. dr hab. I. Stolarczyk, ks. dr A. Solak, ks. M. Drożdż) prowadziło zajęcia w uczelniach tarnowskich (Wyższa Szkoła Biznesu, PWSZ).

Na zauważenie zasługują też organizowane przez naszych Księży Profesorów odczyty, koncerty, wystawy. Świadczą one o ich dynamizmie i kreatywności. Te osiągnięcia niech cieszą i mobilizują do podobnych inicjatyw w nadchodzącym roku.

Trudno przynajmniej nie wspomnieć o pracy naszych Profesorów i Wykładowców w różnych sektorach duszpasterskich: tak w wymiarze diecezjalnym jak też ogólnopolskim. Jest to często praca mało widoczna, choć mocno angażująca i bardzo potrzebna.

6. Rozpoczynamy nowy rok akademicki świadomi czekających nas zadań. Wyzwania przed jakimi stoimy jako Wydział, oczywiście nie ograniczają się do adaptacji w nowym budynku. W o wiele większym stopniu mobilizować nas będzie sytuacja stworzona przez nowe prawo o szkolnictwie wyższym. Wprawdzie sama ustawa w sposób istotny nie wpływa na sytuację naszego Wydziału, ale z większym napięciem będziemy czekać na rozporządzenia jakie do niej będą powstawać – myślę zwłaszcza o standardach jakie mają zostać na nowo określone. Według dotychczasowych ustaleń i zapowiedzi teologia ma pozostać wśród tych kierunków, które nadal będą tylko jednolitymi studiami magisterskimi. Zgodnie z tym nie powinno też być rewolucyjnych zmian programowych w studiowaniu samej teologii. Natomiast większy kłopot sprawiają ciągłe zmiany jakie wprowadza Ministerstwo Edukacji i Sportu w programach związanych z przygotowaniem pedagogicznym naszych absolwentów. Powoduje to przede wszystkim wzrost obciążeń, co nie może dokonywać się bez końca. Zdajemy sobie też sprawę z coraz większych i bardziej różnorodnych wymagań stawianych absolwentom wszystkich kierunków studiów wyższych. By mogli oni później znaleźć godne warunki życia, co uwarunkowane jest przede wszystkim zdobyciem stosownej pracy, muszą oni reprezentować coraz wyższe i coraz wszechstronniejsze przygotowanie. Wprawdzie studia teologiczne z natury rzeczy należy uznać za prawdziwie humanistyczne, czyli rozwijające człowieka wszechstronnie, to jednak nie można zapomnieć o potrzebie powiązania ich z praktycznym przygotowaniem do konkretnych zawodów. Być może te nowe akty legislacyjne stworzą nam nowe możliwości w tej dziedzinie. Na chwilę obecną cieszy nas możliwość łączenia przez naszych studentów studiów u nas i w PWSZ. Zapoczątkowana przed trzema laty współpraca rozwija się, w naszej ocenie, pomyślnie. Z roku na rok rośnie liczba studentów, podejmujących wysiłek studiowania na obu Uczelniach. Odnotowując z satysfakcją ten fakt, chcę skorzystać z obecności Jego Magnificencji p. prof. Adama Juszkiewicza, rektora PWSZ i podziękować mu za dotychczasową życzliwość, w nadziei na dalszą współpracę dla dobra studentów.

7. Pozostając przy kwestiach programowych, dla pełności obrazu należy wspomnieć, że w nadchodzącym roku akademickim, po raz ostatni mamy studentów na roku szóstym w specjalności katechetyczno-pastoralnej. Po raz pierwszy też mury naszej uczelni opuszczą studenci tej specjalności, studiujący w systemie pięcioletnim. Tym samym będziemy mieli absolwentów dwóch roczników. System studiowania kandydatów do kapłaństwa pozostaje bez zmian. Większa liczba absolwentów stanowi o tyle nowe wyzwanie, że od tego roku przejmować będziemy całą pracę administracyjną, którą dotychczas świadczył dla nas Wydział Teologiczny w Krakowie.

8. Na pierwszy rok studiów, po raz pierwszy przyszedli studenci z nowymi maturami. Stanowią oni mniej więcej połowę nowoprzyjętych studentów. Nowe matury nieco nam skomplikowały rekrutację, ale ufam, że nowy system powoli okrzepnie a my się do niego

przyzwyczajamy. Nabierzemy doświadczenia i być może zmodyfikujemy system naboru. Najwięcej kłopotów sprawia nam brak ścisłych terminów wydawania świadectw maturalnych.

9. Nowy rok akademickim rozpoczynamy bez istotnych zmian personalnych wśród grona naukowo-dydaktycznego. Zmienił się wykładowca Pisma Świętego. Wykłady i zajęcia po ks. dr Bogdanie Seremecie przejmuje świeżo po doktoracie na KUL-u ks. dr Piotr Łabuda. Wykłady zlecone z dogmatyki podejmie ks. dr Wojciech Gałda. W nowym roku akademickim dalszych zajęć nie podejmą ks. prof. dr hab. Antoni Paciorek oraz ks. dr Bolesław Klaus. Ważna zmiana nastąpiła w sekretariacie. Dotychczasowego sekretarza, ks. dr hab. Ireneusza Stolarczyka, któremu po uzyskaniu habilitacji wypada zostawić więcej czasu na pracę naukową, zastąpił ks. dr Marek Kluz. Wszystkim Księżom Profesorom, którzy zakończyli prace na jakimś odcinku, wyrażam wdzięczność. Tym, którzy rozpoczynają, życzę błogosławieństwa Bożego i satysfakcji z wykonywanej pracy.

10. Do czekających nas wyzwań i zadań podchodzimy bez zbytnich niepokojów. Ufni w pomoc Bożą i życzliwość ludzi, oraz podbudowani dokonanymi osiągnięciami, będziemy na miarę naszych sił je podejmować. W tym duchu niech mi wolno będzie rok akademicki 2005/2006, a 185 w dziejach naszej Instytucji, ogłosić za otwarty.

Quod bonum, felix, faustum, fortunatumque sit.

Ks. dr hab. Antoni Żurek, dziekan WTST